

Nógv var fyrri hjá gravkúnum týsmorgunin.
Mynd: Kalmar

03:00 í morgun, tá var tátt. Um fyra tíðina byrjaði at kava og síðan tá er hópin av kava niðurkomin. Nú eru allir høvuðsvegirnir opnir, síðuveginar taka vit so hvørt sum vit hava tíð, sigur Finn í Puntabyrgi.

Klokkan er nú 11:00 og tað er týsmorgun.

So ringir telefonin aftur, nú er tað okkurt um at Otto klárar ikki at halda vegirnir undir Brúnni opnar einsamallur.

– Eg havi sent Hassa niðan, hann er á veg, sigur Finn í telefonina.

– Undir Brúnni er eitt keðiligt pláss til kava. Har fýkur so illa í aftur, sigur Finn við blaðmannin.

Telefonin ringir aftur, nú er tað ein busstjóri. Finn og busstjórin tingast í telefonini og semjast um at biða taxabilar steðga við busskylini, so fólk kunnu koyrast um fólk ikki kunnu ganga til hús.

Finn greiðir busstjóranum frá, at teir hava avgjørt at steingja Marknagilsvegin.

– Vit grava bert til Handilsskúlan. Vegurin er alt ov smalur longur heimi, tað er vandamikið hjá gravmaskinunum at grava har í lýtuni, sigur Finn við busstjóran.

– Tá sovorið veður er, eiga fólk heldur at nýta bus-

Finn í Puntabyrgi, kavasjefur í Havn:

Í dag hevur telefonin kimað

– Nógvi kavin í dag tykist ørkymlandi, tí vit eru jú ikki von við kava seinastu árin, sigur Finn, sum samskipar kavaruddingina í høvuðsstaðnum úr einum skúri á Skálatrøð

Vit eru stódd í einum lítlum skúri niðri á Skálatrøð. Á Skálatrøð hevur høvuðs-

staðarkomman eitt reiður av amboðum og goymslum. Her halda ruddiambóðini

til og her fáa kommunumenninir sær ein kaffimunn og hvíld, tá hetta er til-

trongt.

Flykrumar dala spakuliga yvir Vestaruvág, yvir bátarnar, sum liggja í vetrarlegu og yvir hart sperdu skipini á bedingini, sum fáa tað allarneyðugastu umvælingina fyrri ikki at fara í órøkt.

Hjá kommunumonnunum á Skálatrøð er ferð á í morgun. Menn renna kvikir millum bilar og maskinur. Úr eina skúrinum hoyrist telefonin kima næstan samanhangandi, av og á tagnar hon. Í millum kimini gevur Finn í Puntabyrgi boð út til maskinførararnar, ella roynir at síssa argar borgarar. Havnaborgarar, sum sita innikavaðir á onkrum stillum síðuvegi í onkrum býarparti. Teirra gerandisdagur er um at detta sundur, tí bilar, hvussu góðir annars teir eru, nytta einki tá fannkavin liggur høgur millum gongubreytirnar.

"Onki er so ringt, at tað ikki er gott fyrri okkurt." Børnini hugna sær óført í kavanum.

Síðan klokkan 04:00

Finn í Puntabyrgi situr við borðið. Frammanfyrri liggur kort yvir Havnina og Argir við. Tað skróðar í hátalaranum til sendaran, sum setur Finn í samband við maskinførararnar.

– Eg fór upp klokkan

Finn í Puntabyrgi samskipar kavaruddingina í Havn

